

направи богаты сравненія, които е почерпнѣлъ отъ състояніе-то на селскый животъ: стада, горы, равнины и проч. сѣ му помогнѣли въ това.» — «И така ты полагашь, каза Г. Ж..., че трудолюбивъ животъ е животъ блаженъ?» — «Точно тѣй, господине, особено за то, че такъвъ животъ помалко ни дава случая да грѣшимъ. Царь Саулъ ако бѣ провѣлъ до край живота си въ трудъ и сиромашіѣ, то можеше да проживѣе честно и счастливо, и да умре отъ своя смърть. А при това, господине, мое-то състояніе всякога е било въ уваженіе. Моисей е былъ пастырь въ Мадіамскы-ты долины. Не на пастыри-ты ли, които пасяхъ стада, ся явихъ Ангели въ Виелеемъ и благовѣстихъ радость и миръ на твѣ бѣдны и грѣшны люди? Часто, часто тая мысль е съгрѣвала окаяно-то ми сръдце въ студены-ты нощи, и изпълняла мя е съ радость и благодарность, кога сѣмъ былъ гладенъ, като съ найдобръ вечеръ.»

Тука ся запрѣ овчяръ-тъ и забѣлѣжи, че ся обходи твърдѣ смѣло, и говори яко много; но г-ну Ж... много ся нравяхъ всичкы-ты му думы и весельй видъ, затова му ся помоли да продлѣжява, като го увѣри, че му е много драго, кога сръщне простъ, чистосръдеченъ чловѣкъ, който може още и да говори така добръ и за предметы, въ които всичкы людье, малкы и голѣмы, богаты и сиромасы, еднакво сѣ длѣжни да взимать участіе.